

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 203.

Femte Session.

63de Møde.

Tirsdagen den 10de Januar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Ingen af Udvalget har været aldeles enig med Udkastet. — Imidlertid maa det erkendes, at Regjeringen dog ikke har forstaaet Udkastet paa den Maade, som de Medlemmer have antaget, som have taget en saadan Forvaring som den, der indeholdes i de to Endringsforslag, som gaae ud paa at tilføie den Bestemmelse, at ingen Forandring i Valgret og Valgbarhed eller i de væsentligste Bestemmelser i Valgloven skal kunne skee ved foreløbige Love; den ærede Premierminister har nemlig erklæret, at noget Saadant saa lidet var Regjeringens Hensigt, at han ikke engang havde tænkt sig det som en Mulighed. Altsaa vil herom ingen Uoverensstemmelse finde Sted. Hvad derimod den anden Deel af Udvalgets Anskuelse angaaer, da har Regjeringen ikke paa samme Maade samstemmet dermed. Regjeringen har nemlig meent, at det vilde være for vidtløstigt, om Bestemmelserne om Valgret og Valgbarhed kun kunde forandres paa den langsomme for Grundlovsforandringer i Almindelighed bestemte Maade. Hertil skal jeg dog for det Første bemærke, at, dersom Thinget skulde ville gaae ind paa at antage Regjeringens Udkasts § 61 istedetfor § 100 i den nugældende Grundlov, saa vilde denne Bemærkning tabe en Deel af sin Betydning, idet Forandringen da i saa Fald vilde kunne skee paa en kortere og lettere Maade, end for Tiden er Tilfældet. Og det er jo dog ikke umuligt, at Udvalget, idetmindste for denne Sags Bedkommende, ved nærmere Overveielse kunde komme til at slutte sig til Udkastets § 61, hvis Regjeringen saa

igjen fra sin Side vilde indrømme, at de Paragrapher, som angaae Valgretten og Valgbarheden, bleve, som nu er Tilfældet, fastholdte i selve Grundloven. Dernæst skal jeg bemærke, at der jo allerede nu er en heel Deel Bestemmelser om Valgvæsenet, som kunne forandres blot ved simpel Lov. Saaledes kan den i § 37 af den nugældende Grundlov omhandlede Omfordeling af Valgkredsene skee ved simpel Lov; det Samme gjælder om Størrelsen af det i § 38 omhandlede Vederlag til Rigsdagsmændene. Ligeledes gjælder det Samme om den i § 39 nævnte Maade, hvorpaa Valgmændene skulle vælges, endvidere om Antallet af de Valgbare i Valgkredsen efter § 40 og om Størrelsen af Landstingsvalgkredsene efter § 41; ligesom endelig endog Størrelsen af Folkethingets valgkredsene henhører under den simple Lovgivnings Omraade. Det er altsaa egentlig kun §§ 35 og 36, den første Deel af § 39 og af § 40, der omhandle Betingelserne for Valgret og Valgbarhed respective til Folke- og Landstinget, der alene kunne forandres paa den for Forandringer i Grundloven fastsatte langsomme Maade. Disse sidstnævnte Paragrafers Bestemmelser ere imidlertid ogsaa af en saadan Bigtighed, at det i det Hele maa synes betænkeligt at overgive dem til Forandringer blot ad den simple Lovgivningsvei, og dobbelt betænkeligt, naar man lægger Mærke til, at vi nylig her i Landet have forladt en Valgmaade, som vistnok ligesaa lidet stemte med Statens sande Larm, som den stemmer med det langt overveiende Fleertal af Befolkningens Dnske. Naar man erindrer baade, at vi, som sagt, nylig have forladt en saadan Valgmaade her i Landet, og at vi have seet den ikkedestø